

[Ingomar Petersen.]

bo i en beskyttet bolig, betyder, at kostbare sygehuspladser optages af patienter, der kunne anbringes andetsteds.

En sådan udvikling er i strid med samfundets målsætning, der går ud på længst muligt at bevare de ældre i deres eget hjem, mest af menneskelige, men også af økonomiske hensyn. Såfremt vi ønsker at tage PP II alvorligt, kan vi derfor ikke nøjes med de foreslåede 300 boliger, forudsat naturligvis at vi overhovedet er indstillet på at give statsstøtte til boligbyggeri. Den merudgift, som staten vil få ved opførelse af det større kvantum boliger end foreslået, tjenes til dels ind ved en frigivelse i den almindelige boligmasse, hvorved en del boliger med offentlig støtte kan spares opført, og såfremt man kunne enes om at nedskære den i kapitel IX fastsatte kvota for boliger til de unge under uddannelse, ville de hertil beregnede offentlige midler yderligere kunne bidrage til finansiering af boligerne til de ældre. Det synes heller ikke rimeligt, at finansieringsformen for disse rent sociale boliger og hjem for vore ældre og svagelige medborgere er ringere og medfører en højere husleje end i de almennyttige boligselskabers boliger for yngre og erhvervsaktive. Vi befrygter, at disse faktorer kan lægge alvorlige hindringer i vejen for det private initiativs udfoldelser på disse områder, og at også kommunerne kan komme i vanskeligheder.

Vi kan således ikke støtte lovforslaget i dets foreliggende form, men er rede til at gå ind i en seriøs drøftelse af de enkelte bestemmelser i udvalget.

Henning Philipsen (SF):

Der er, som det tidligere er fremhævet, her tale om den tidligere regerings forslag, og når det er sagt, vil jeg også godt føje til, at jeg da naturligvis intet har at indvende imod den filosofi, som bygger på, at nu prøver man på at integrere boliger for unge under uddannelse og sociale institutioner i højere grad i det almennyttige byggeri, fremfor, som det har været tidligere, at opføre kollegier, som på en eller anden måde har udviklet sig til det, jeg med et blidt ord kalder ghettoer, i bestemte bydele og i bestemte områder.

Men når det er sagt, vil jeg også gerne

føje til, at det forekommer mig, at i og med at det er den tidligere regerings forslag, så er det lidt for, skal vi sige traditionelt, at man her for så vidt opbygger en forestilling om, at det vil være meget svært at anvende andre finansieringsformer for boliger for unge under uddannelse end dem, man f. eks. kender i det almennyttige byggeri. Hvis man nu ser på graden — og jeg erkender blankt, at der er ændringer i forhold til de finansieringsformer, som gælder for almennyttigt byggeri — så står alligevel tilbage — og det var det, jeg mente, når jeg før sagde graden af den måde, hvorpå det finansieres — at der her er tale om, at 26 pct. skal finansieres af det offentlige og 74 pct. af de sædvanlige finansieringskanaler.

Mig forekommer det også betænkeligt, at de 5 pct. af den offentlige finansiering er overladt til kommunerne, idet det er således, at kommunerne kan yde lån på 5 pct. af værdien, men i og med at man netop siger kan, har kommunerne en vetoret i forhold til staten, som måtte være villig til at yde 21 pct. af ejendomsværdien, og det kan have en uheldig virkning.

Jeg mener ganske enkelt med det, jeg ville sige her, at der står ingen steder skrevet, heller ikke i Danmarks riges grundlov, at man ikke kan anvende andre finansieringsformer for boliger for unge under uddannelse end dem, man med et tilfældigt flertal her i folketinget nu har gennemført i forbindelse med boligforliget. Mig forekommer det rigtigt, at man gennemfører nogle andre finansieringsformer for disse boliger for unge under uddannelse, også selv om man vil opføre dem i forbindelse med almennyttigt byggeri og på de for almennyttigt byggeri givne finansieringsbetingelser. Det er naturligvis noget af det, vi kan prøve at kigge på i udvalget. Jeg synes, det ville være rigtigere, om man fastholdt den gamle ordning med 45 pct. finansiering. Det er dog et tal, som er betydelig bedre end det, der ligger i dette lovforslag, og jeg tillader mig at gentage: der står ingen steder skrevet, at man ikke har lov til at gøre det, men all right, lad os se på det.

Der er én ting, som jeg synes forslaget aldeles ikke tager hensyn til, og det er måske mindre den nuværende end den tidligere ministers skyld, der er én ting, man aldeles ikke tager hensyn til i dette lov-